

Coco Fusco

He après a nedar en sec

«He après a nedar en sec». Així comença el poètic microrelat *Natació*, que l'escriptor cubà Virgilio Piñera va escriure el 1957. Sota aquest títol, es presenta la primera mostra dedicada a Espanya a Coco Fusco (Nova York, 1960). Figura clau en el videoart i la performance, en l'activisme fora i dins de l'àmbit institucional, i en el pensament crític associat a la teoria i la crítica de l'art des de finals dels anys vuitanta; la seva intel·lectualitat pública ha adquirit una importància significativa davant de l'actual canvi de paradigma geopolític, l'enduriment de la política migratòria, l'auge de l'extrema dreta i la consolidació d'algunes paradoxes estructurals heretades de la modernitat occidental.

Explica Coco Fusco que la transmissió, el registre, la interpretació i la personificació de l'*altre* en la cultura occidental han centrat el seu treball en els últims trenta anys. Una trajectòria que s'estén també a la pedagogia, a més de desenvolupar un qüestionament i una investigació incessants al voltant dels sistemes de poder que travessen tant la seva pràctica artística com crítica i de curadoria des del principi de la seva carrera.

L'exposició s'articula al voltant d'un nucli central: la paraula. Al costat de la paraula, l'ús simbòlic del silenci o la seva imposició, i la inversió de llengua i llenguatge en una confrontació històrica —i del present— entre l'expressió artística i el poder. Un lloc crític aquí l'ocupen la poesia i la literatura cubanes. Les vides i els imaginaris de creadors dissidents que van patir o pateixen la repressió del règim entreteixeixen un recorregut audiovisual, performatiu i documental que s'expandeix a altres zones de conflicte en altres geografies tant físiques com estructurals. Fusco desactiva algunes de les ficcions identitàries de raça i gènere que travessen i construeixen imaginaris polítics i socials, règims penitenciaris, veritats científiques i els sistemes que dominen en les institucions museístiques i altres plataformes de disseminació de la història de l'art. A banda de projectes emblemàtics de l'artista, es presenten també obres de nova creació i nombroses col·laboracions.

«He aprendido a nadar en seco». Así empieza el poético microrrelato *Natación*, que el escritor cubano Virgilio Piñera escribiera en 1957. Bajo ese título, se presenta la primera muestra dedicada en España a Coco Fusco (Nueva York, 1960). Figura clave en el videoarte y la performance, en el activismo fuera y dentro de lo institucional, y en el pensamiento crítico asociado a la teoría y la crítica del arte desde finales de los años ochenta; su intelectualidad pública ha adquirido una importancia significativa frente al actual cambio de paradigma geopolítico, el endurecimiento de la política migratoria, el auge de la extrema derecha y la consolidación de algunas paradojas estructurales heredadas de la modernidad occidental.

Cuenta Coco Fusco que la transmisión, el registro, la interpretación y la personificación del *otro* en la cultura occidental han centrado su trabajo en los últimos treinta años. Una trayectoria que se expande también a la pedagogía, además de desarrollar un cuestionamiento y una investigación incesantes alrededor de los sistemas de poder que atraviesan tanto su práctica artística como crítica y curatorial desde el principio de su carrera.

La exposición se articula en torno a un núcleo central: la palabra. Junto a esta, el uso simbólico del silencio o su imposición, y la inversión de lengua y lenguaje en una confrontación histórica —y del presente— entre la expresión artística y el poder. Un lugar crítico aquí lo ocupa la poesía y la literatura cubanas. Las vidas y los imaginarios de creadores disidentes que sufrieron o sufren la represión del régimen entretejen un recorrido audiovisual, performativo y documental que se expande a zonas de conflicto en otras geografías tanto físicas como estructurales. Fusco desactiva algunas de las ficciones identitarias de raza y género que cruzan y construyen imaginarios políticos y sociales, regímenes carcelarios, verdades científicas y los sistemas que dominan en las instituciones museísticas y otras plataformas de disseminación de la historia del arte. Junto a proyectos emblemáticos de la artista, se presentan también obras de nueva creación y numerosas colaboraciones.

I Learned to Swim on Dry Land is the first sentence of the poetic micro-story *Natación* (Swimming), written by the Cuban writer Virgilio Piñera in 1957. With this title, the first monographic exhibition dedicated to Coco Fusco (New York, 1960) is presented in Spain. A key figure in video art and performance, activism within and outside the institutional sphere, and critical discourse associated with art theory and criticism since the late 1980s, her intellectual voice has acquired significant relevance given the current change of political paradigms, including the hardening of immigration policies, the rise of the right and the consolidation of certain structural paradoxes inherited from Western modernity.

Fusco has stated that the transmission, registration, interpretation and personification of the *other* in Western culture has been the focus of her work over the last thirty years. Expanding into pedagogy, Fusco's incessant interrogation and research of systems of power have formed the core of her artistic, critical and curatorial practice since her early career.

The exhibition's focal points are the word, the symbolic use of silence or its imposition, and the inversion of language and the historical and present-day confrontation between artistic expression and power. A critical place is occupied here by Cuban poetry and literature. The lives and imaginaries of dissident creators who have endured or are enduring repression weave an audiovisual, performative and documentary journey that expands to conflict zones in other geographies, both physical and structural. Fusco deactivates some of the identitarian fictions of race and gender that intersect and construct political and social imaginaries, prison regimes, scientific truths and the systems that dominate museum institutions and other platforms for the dissemination of art history. Alongside the artist's emblematic projects, newly created works and numerous collaborations are also exhibited.

#CocoFuscoMACBA

Prefereixes escoltar-la?
Recorre-la amb la guia digital.

¿Prefieres escucharla?
Recorre la exposición con la guía digital.

Prefer listening?
Just tap into the digital guide.

Vous préférez l'écouter ?
Parcourez-la avec le guide numérique.

CAT

CAST

ENG

FR

Si necessites el full de sala, descarrega'l aquí.

Si necesitas la hoja de sala, descárgala aquí.

If you need the exhibition brochure, download it here.

Le feuille de salle, si vous en avez besoin, peut se télécharger ici.

CAT

CAST

ENG

FR

En col·laboració amb:
En colaboración con:
In collaboration with:

Amb el suport de:
Con el apoyo de:
With the support of:

**Ford
Foundation**

